

Για όλες τις μαμάδες του κόσμου. Χρόνια πολλά.

Άλικοσ φωτίζει ο ήλιος, την ημέρα αυτή του Μάη από νωρίς το πρωί.

Σήμερα, όλοι πάμε στα ανθοπωλεία για να διαλέξουμε μπουκέτα, με διάφορα ανοιξιάτικα χρώματα, κίτρινα, ροζ, λευκά και πορτοκαλί.

Οι μυρωδιές των χρωματιστών λουλουδιών, που κρατάμε στις χούφτες μας, τα μικρά και μεγάλα παιδιά, για να τα προσφέρουμε, στις μητέρες μας, έχουν πλημυρίσει όλη την γειτονιά.

Η ευχή στην κόκκινη κάρτα, που είναι ακουμπισμένη στην άκρη κάθε ανθοδέσμης, είναι πάντα η ίδια. “ Μακάρι να μπορούσα να σου φέρω τα πιο όμορφα λουλούδια, όλου του κόσμου, εγώ όμως έχω το πιο ξεχωριστό απ’ όλα, εσένα, Σ’ αγαπάω, είσαι η καλύτερη μαμά του κόσμου”.

Καθώς σήμερα είναι η αγαπημένη γιορτή όλων των παιδιών, η γιορτή της μητέρας.

Είναι η κατάλληλη μέρα, για να τις θυμίσουμε πως η άνοιξη στην ζωή μας, υπάρχει, γιατί μας την προσφέρουν απλόχερα εκείνες και να πούμε για άλλη μία φορά ότι τις αγαπάμε και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε, όσα χρόνια και αν περάσουν, γιατί η δική τους αγκαλιά και η γλυκιά τους ευχή, δεν θα διαγραφεί ποτέ από το μυαλό κανενός παιδιού.

Ας μιλήσουμε σήμερα λοιπόν, για το πιο όμορφο δώρο που μας χάρισε ο Θεός.

Τις μητέρες μας, που ανέχονται κάθε σκανταλιά και ξεχνούν την κάθε αταξία με ένα φιλή και μία σφιχτή αγκαλιά.

Τις μανούλες, που ξεχνούν κάθε δική τους ανάγκη, για να πραγματοποιήσουν κάθε δική μας επιθυμία, από την πρώτη στιγμή που μας κρατούν στην αγκαλιά τους και ξαγρυπνούν με το δικό μας κλάμα, μέχρι και την στιγμή που βραβαίνουν τα βλέφαρα μας, ενώ νιώθουμε πλέον ασφάλεια μέσα στα ζεστά τους χέρια που μας σκεπάζουν για να μην κρυώσουμε το βράδυ.

Πόσα λόγια να τις γράψεις; και πόσα τραγούδια να τραγουδήσεις; αφού όλες οι σελίδες του κόσμου δεν φτάνουν για να περιγράψεις την αγάπη σου, οι λέξεις μοιάζουν φτωχές, μπροστά στο μεγαλείο της ψυχής τους και οι στίχοι είναι πολύ λίγοι για να σιγοτραγουδήσεις, όταν θα κρατάς στα χέρια σου τα λουλούδια που από το πρωί έχεις μαζέψει με λαχτάρα, από τους κήπους της καρδιάς σου.

Και λίγο πριν πατήσουμε στο κατώφλι του σπιτιού μας, περνούν από το μυαλό μας όλες οι σκέψεις και τα συναισθήματα, για τον άνθρωπο που μας χάρισε την ζωή και από τότε, γίναμε εμείς η δική της.

Από τότε λοιπόν, υπομένουν κάθε μας αταξία, ακούνε κάθε μας παράπονο, μας παρηγορούν γλυκά τα βράδια που οι επιήλτες σκιάζουν τα όνειρα μας και εκείνες μας προσφέρουν τα δικά τους.

Περνάμε κάθε λεπτό από την σκέψη τους, παλεύουν για να μην μας λείπει τίποτα, ικανοποιούν τις δικές μας επιθυμίες, βάζοντας στην άκρη τα δικά τους θέλω, σκουπίζουν με τα μαλακά τους χέρια το δάκρυ μας και προσπαθούν να πάρει επάνω τους τον πόνο μας, νιώθουν την γρατζουνιά στα πόδια μας και πονάνε πιο πολύ από εμάς.

Ξέρουν κάθε μας κίνηση πριν ακόμη εμείς την σκεφτούμε, δέχονται κάθε συγγώμη, προσπερνούν τον θυμό τους λόγω των αποτυχημένων διαγωνισμάτων μας στο σχολείο, μας φροντίζουν, είναι πάντα εκεί για εμάς, να μας κρατάνε και μας λατρεύουν.

Χρωστάμε όλοι σήμερα, στους Αγγέλους που είναι συνοδοιπόροι σε κάθε μας ταξίδι, μία αγκαλιά, που μας φυλάνε από κάθε κίνδυνο, ένα φιλή γιατί μας συγχωρούν τα πάντα και την πιο γλυκιά ευχή για ένα μεγάλο ευχαριστώ, που υπάρχουν στην ζωή μας και πάντα τις φωτίζουν με το δικό τους φως.

Χρόνια Πολλά Μαμά.

Κλεοπάτρα Κάτση